

det vanskelige i den nuværende Samfundssituation, er Overorganiseringen, den Organisationstvang, som hindrer Folk i at komme til at arbejde, skønt de gerne vil det og saa fremdeles, saa skulde det at tilvejebringe en Voldgiftsavgørelse og en Ophævelse, indtil denne Voldgiftsavgørelse fandt Sted, af den kollektive Hindring for Arbejdet være Arbejdstvang? Den højt-ærede Statsminister har ganske rigtigt defineret, hvad en Voldgift i saa Henseende er. Voldgiften er med Ophævelse af bestaaende Arbejdsstandsninger en Fjernelse af en kollektiv Hindring for Arbejdet. Ingen tvinges til at arbejde under en saadan Lov. Enhver Arbejder kan frit undlade at arbejde, og enhver Arbejdsgiver kan ligesom under almindelige Tilstande lukke sin Fabrik, hvis han ikke finder det økonomisk at holde den i Gang. Men der kan ikke staa en kollektiv Beslutning, som forbyder nogen, der vil aabne deres Fabrikker, at aabne dem. Det er den kollektive Hindring, som fjernes.

Derfor var der heller ikke et Menneske, der i 1922, da det radikale Venstre fremsatte et Forslag i Folketinget om en Voldgift under den da foreliggende Situation, som paastod, at det var grundlovsstridigt. Hvis der havde været noget som helst i dette, havde Venstre saamænd nok fundet paa det allerede den Gang, men da var der andre Ordførere. Nu har man grebet til det i Forbindelse med den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Slebsager har fundet, og som ogsaa skulde føres frem her som yderligere Støtte af det, der var paastaaet af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Og da heller ikke dette var nok, maatte man ogsaa kalde paa noget, som det ærede Medlem i al sin Alvor saa skælmisk har tænkt, at denne Situation kunde bygges paa. Man skulde kalde paa den gamle Uvillie mod Provisorismen, og det kom han ogsaa frem med her i Dag. Han gjorde det paa den ejendommelige Maade, at han forsvarede sig selv og Forliget i 1894 mod en Bemærkning af Statsministeren og sagde til ham, at det kunde ikke nytte noget at mane 1894 frem, fordi det, han vilde og gjorde den Gang — det vidste vi alle sammen —, var at blive af med de provisoriske Love. Naa, hvorledes nu den Del af Venstrepartiet, som stammer ned fra dem, der var Modstandere i 1894 af og tilintetgjorde det ærede Medlems Politik i 1895, synes om den Forklaring, skal jeg overlade til den indre Partidrøftelse. Men betegnende er det, at det ærede Medlem siger: Det kan ikke nytte at mane 1894 frem. Men det ærede Medlem Hr. N. Neergaard kan

være overbevist om, at i denne Forbindelse nytter det ikke at mane 1880erne og deres Grundlovsbrud frem. Der er overhovedet ikke fjerneste Lighed mellem de to Situationer, og det kommer vi til at se om et Øjeblik, naar Venstre og de Konservative forenes i en harmfuld Paastand paa Overgang til Dagsordenen mod dette Foreløbige Lovs-Overgreb. Jeg skulde næsten tænke, at naar den Afstemning har fundet Sted, faar vi et Leve for Kongen og Grundloven, og saa afsynger maaske de to Partier i Fællesskab den gamle Sang: „Ned med Estrup, Scavenius og Ravn, vi vil ingen revnet Grundlov ha' i Folkets København.“ Det vil være en smuk Illustration til det, som foregaar her i Dag, og egnet til hele Situationen. (*Christmas Møller*: Det er kun paa Grund af Varmen). At de gør det? Eller ikke gør det? (*Christmas Møller*: At De taler saaledes). Men da alt dette endnu ikke er tilstrækkeligt, saa kommer det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ind paa at sige: Ja, men hele den Situation, som forelaa, var jo af den Art, at det var ganske overflødig at foretage sig noget, hele denne Tale om Landbrugsprodukterne er jo hen i Vejret. Det ærede Medlem har bebudet, at et Medlem af hans Parti senere vil uddybe dette Spørgsmaal om Landbrugsprodukterne. Det giver mig Anledning til at bemærke, at vi her i Landet har ikke blot almindelige Landbrugsprodukter, men ogsaa politiske Landbrugsprodukter, hvis Holdbarhed er afhængig af den politiske Situation. Saafremt Regeringen tilhører et Parti, som Venstre ikke sympatiserer med, og Regeringen i en vanskelig Situation ikke foretager sig noget, saa er disse Landbrugsprodukter straks udsat for at raadne. Vi hørte meget alvorlige Bekymringer i Anledning af den Passivitet, som i lang Tid herskede hos den nuværende Regering. Men hvis den politiske Situation forandrer sig, og denne Regering paa-tænker at skride ind, saa bliver disse samme Landbrugsprodukter pludselig umaa-delig holdbare. Hvis det stemmer med Venstres Politik, saa bliver Æggene som i 1920 endogsaa saa uholdbare, at man maa undlade at indsamle dem Dagen før Valget for at gøre det klart for Landbe-folkningen, hvad det betyder at have en radikal Regering. Det er bedst at minde ærede Medlemmer af Venstre om deres Stilling til Landbrugsprodukterne, inden de nu faar en samlet Fremstilling af, hvorledes det forholdt sig. Jeg tror, at det i denne Sag har forholdt sig saaledes, at alle i Landbruget ved, at selv om det muligvis